

Iskrice iz Gorišnice

Časopis OŠ Gorišnica, december 2016, letnik 6, številka 11, naklada 600 izvodov

Dragi bralci in bralke!

Ponovno smo zakorakali v mesec december. Na to kažejo nizke temperature, vedno krajši dnevi, vse je že okrašeno, ljudje hitijo po nakupih, otroci pričakujejo dobre može, babice se lotevajo peke peciva, učenci se veselimo počitnic, učitelji pa komaj čakajo, da se malo umirijo in odmislijo vse, kar smo uspeli ušpičiti zadnje dni.

Ponovno je pred vami nova številka Iskrice. Tokrat smo za vas pripravili intervjuja z učencema naše šole Blažem Vozličem in Janom Fiorijem Vrtičem, prebrali boste lahko odgovore učiteljice Patricije Kramberger Rom na nekaj zastavljenih vprašanj, z Alešem Zavcem smo se pogovarjali o njegovem poklicu, nismo pa izpustili niti intervjuja s starejšim občanom. Pregledali boste lahko rezultate ankete, predstavili vam bomo literarne in likovne izdelke učencev, seznanili se boste z aktualnim dogajanjem na šoli in v vrtcu. Za konec na vas čaka še nagradna križanka, ki se jo zagotovo splača rešiti.

Upam, da boste uživali v prebiranju šolskega časopisa, ki smo ga letos ustvarili učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo s pomočjo učiteljice Klementine Lindič.

Za konec naj vam zaželim še vesele praznike in uspešno ter srečno novo leto.

Brina Kolarič

Prav poseben trenutek smo dočakali ob 10. uri, ko smo učenci in učitelji zapeli priljubljeno Slakovo pesem Čebelice. Za spremljavo je poskrbel naš šolski ansambel, pridružila pa sta se mu oba pevski zbora. Zapeli smo, da je zadonelo po vsej šoli. Pred samo pesmijo nas je nagovoril tudi predsednik Čebelarskega društva Gorišnica gospod Jože Horvat.

več na strani 4

Špela Kokot, 2. a

Ob besedi družina pomislim
na povezovanje ljudi in ljubezen.
Vsak, ki nima družine, je osamljen.
Lana Lindič, 6. b

Družina mi pomeni ljubezen in zdravje.
V bistvu mi družina pomeni vse na svetu.
Rada imam mamo, očeta in brata.
Tudi če me kdaj razjezijo, jih imam vseeno rada.
Rada jih imam tudi zato, ker mi pomagajo.
Žana Kolednik, 5. a

Družina je tista, ki ti pomaga, ti ne obrne hrbta,
drži skupaj, odpušča. Družina je samo ena prava.
Ne moreš je zamenjati. Družina je tista, ki te sprejme,
ima rada, te spremlja čez celo življenje.
Družina je najpomembnejša, posebna, je dar.
Nuša Levanič, 8. a

Družina mi daje varnost,
ljubezen, zavetje.
Tea Brumen, 7. a

Če pomislim na družino,
se spomnim na to,
da smo vedno skupaj.
To mi je všeč.
Noel Pignar, 4. a

Manu Pignar, 2. b

Neža Žnidarič, 2. b

V družini se spoštujemo,
se imamo radi,
se ne pretepamo.
Na kratko, se imamo radi.
Vesela sem, da smo zdravi in
da se imamo radi.
Zoja Holcer, 5. a

Družina mi pomeni vse.
Mami mi pomaga pri učenju,
oče pri fizičnih opravilih,
brat me vzpodbuja pri ciljih.
Blaž Galun, 5. a

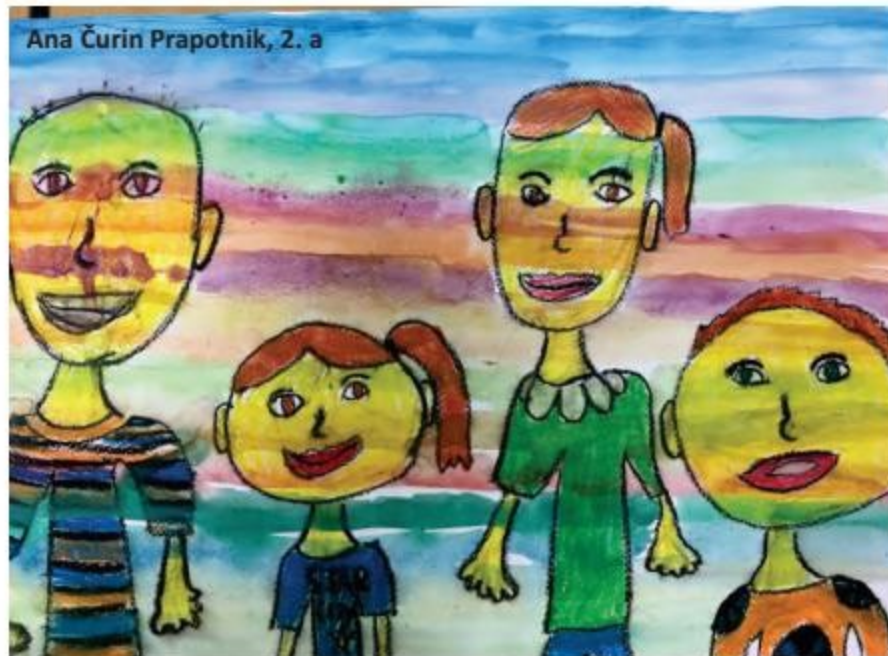
Družina mi pomeni veliko zato,
ker me imajo moji radi in jaz njih.
Me spremljajo v težkih časih in
me sprejemajo v dom.
Če naredim napako, me ne zavrnejo.
Jaka Krajnc, 8. a

Družina mi pomeni zelo veliko,
saj moj ati in mami zelo lepo
skrbita zame.
Zelo veliko se tudi skupaj igramo.
Urban Lindič, 3. b

Družina mi pomeni vse.
Najbolj sem vesela,
ko lahko skupaj igramo roket.
Urša Kolenko, 5. b

Družina mi pomeni veliko. Daje mi toplino,
ljubezen, stoji mi ob strani v slabih trenutkih.
V družini se počutim varno.
Vsak član družine mi veliko pomeni,
saj brez njih ne bi mogel živeti.
Družino nosim v srcu.
Žan Skok, 8. a

Družina mi pomeni ljubezen.
V naši družini smo štirje.
Najraje hodimo na izlete.
Gal Bezjak, 4. a

Ana Čurin Prapotnik, 2. a

Dragi učenci, spoštovani starši!

V prazničnem decembru praznujemo tudi dan samostojnosti in enotnosti. Slovenci smo spoznali, da lahko uveljavimo svoje interese in odgovornost za lasten razvoj le v samostojni neodvisni državi. Temeljno sporočilo plebiscita je torej bilo samostojna in neodvisna država Slovenija. Ampak ne kakršna koli država.

Država, ki bo demokratična in bo na ustaven način zagotavljala temeljne pravice in svoboščine, ki bo garant svobode ter bo hkrati omogočila iskanje in prizadevanje vsakega posameznika za dobro življenje, ne da bi prizadeli interese in hotenje drugih.

Prav gotovo je odločitev za samostojno in neodvisno državo ena najpomembnejših odločitev v narodovi zgodovini, enotnost izpričana ob tej odločitvi pa je obveza in opomin vsem, ki upravljajo in bodo upravljali z državo, da bodo njihova

ravnanja in odločitve takšne, ki bodo v dobro naši domovini in blagostanju njenih državljanov. Takratna politična volja je spoštovala civilno družbo in njene pobude, ki so odpirale prostor za dialog in nove ideje. Ta recept in odgovornost bi bilo nujno uporabiti tudi danes.

Življenje nam bo prineslo še mnogo preizkušenj in težav, zato ne gre izgubiti upanja in s tem tudi pozitivnega odnosa do sveta, v katerem živimo. Da bomo lahko kos novim nalogam, ki nam jih bo v prihodnje zastavljalo življenje samo, bomo prej ali slej morali poiskati novo ravnovesje in drugačno etiko – ki bo temeljila na vrednotah sodelovanja in iskanja kompromisov, ne pa izključevanja in poglobljanja medsebojnih nesoglasij.

Prazniki, ki prihajajo niso le čas obdarovanja in lepih želja, ampak priložnost, da se zahvalimo vsem, ki nam pomagajo pri našem delu.

Želim vam, da preživite prijetne praznike v krogu svojih družin in tistih, ki jih imate radi, v novem letu pa naj bo vaša beseda pogumna, vaše življenje iskriko, ustvarjalno ter polno lepih in prijetnih trenutkov.

Ravnatelj OŠ Gorišnica
Milan Šilak

Sanjajte,
karkoli vam srce poželi.
Zaupajte v svojo moč, ki je skrita v vas.
Z veseljem zaključite obdobje tega leta,
da boste v leto 2017 vstopili z mnogo pozitivne energije.

Otroci, učenci in delavci JVIZ Gorišnica

Zapela je cela šola

Že kar nekaj let vsak tretji petek v mesecu novembru praznujemo dan slovenske hrane. Na naši šoli smo s številnimi dejavnostmi temu namenili cel teden. Pri različnih urah smo se trudili in izdelovali izdelke, s katerimi smo ustvarili razstavo, popestrili pa smo ure pouka.

V petek, 18. 11. 2016, se je okrog 130 učencev zjutraj udeležilo tradicionalnega slovenskega zajtrka, ki je bil sestavljen iz domačega kruha, mleka, masla, medu in domačega jabolka. Zraven pa ni manjkala prava narodnozabavna pesem, ki jo je iz svoje harmonike privabljal Žiga Vozlič. Za malico smo naše brbončice razvajali s samopostrežno malico. Prav poseben trenutek smo dočakali ob 10. uri, ko smo učenci in učitelji zapeli priljubljeno Slakovo pesem Čebelice. Za spremljavo je poskrbel naš šolski ansambel, pridružila pa sta se mu oba pevski zbora. Zapeli smo, da je zadonelo po vsej šoli. Pred samo pesmijo nas je nagovoril tudi predsednik Čebelarskega društva Gorišnica gospod Jože Horvat.

Kot pika na i temu posebnemu dnevu je bilo kosilo, ki so ga s pomočjo naših kuharjev pripravile učenke iz devetega in osmega razreda. Čakal nas je prav poseben burger Prleška bombetka in sladica Roža od moža, ki se ji nismo mogli upreti.

Lana Lindič, 6. b

Domen Bezjak, 5. a

Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni

V soboto, 19. novembra 2016, je bilo državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni. Iz vsake šole so se lahko tekmovanja udeležili le trije tekmovalci. Iz naše šole smo se na šolskem tekmovanju zelo dobro odrezali Eva Čagran, Vidal Farasin in Ana Zupanič.

Zjutraj smo se učenci s ptujskih in okoliških šol zbrali ob 8.15 na ptujski avtobusni postaji. Vsi skupaj smo se odpeljali v eno uro oddaljeno Lendavo. Sprejeli so nas s kratkim kulturnim programom, ki je potekal v dveh jezikih, in sicer v madžarskem ter slovenskem. Sledilo je tekmovanje. Po 45 minutah pisanja smo morali oddati teste. Organizatorji so nam nato pripravili še veliko projekcijo, na kateri se je vrtel film. Nismo uspeli pogledati vsega, saj smo se morali hitro odpraviti na avtobus in z njim na Ptuj. Čez nekaj dni smo dobili tudi uradne rezultate in ugotovili, da smo se vsi trije kar dobro odrezali, saj smo dobili srebrna priznanja.

Ana Zupanič, 9. a

Likovna umetnost pred novoletnimi prazniki

Pri likovni umetnosti smo izdelovali manjše božičke. Vsi smo se te ure veselili, saj se bliža božični čas. Za izdelavo smo potrebovali trdi barvni papir in vato. Ni bilo težko. Zelo smo se zabavali. Izdelali smo tudi dve voščilnici. Prva nam ni delala težav, saj smo samo rezali in lepili. Z drugo pa smo imeli težave pri napeljevanju prejice skozi šivanko in s šivanjem, saj smo velikokrat strgali papir. Morali smo biti zelo vztrajni. Kljub temu je bilo zabavno.

Iza Visenjak, 4. b

Na državnem Proteusovem tekmovanju

Prirodoslovno društvo Slovenije je v soboto, 2. 12. 2016, organiziralo državno tekmovanje za Proteusovo priznanje. Tema letošnjega tekmovanja je bila Invazivne tujerodne rastlinske in živalske vrste. Naši učenci Lucija Borak, Luka Černesl, Vidal Farasin, Žan Luka Kolarič in Eva Čagran so na šolskem tekmovanju, ki je bilo 19. 10. 2016, dokazali, da imajo največ znanja s tega področja, zato so se udeležili letošnjega državnega tekmovanja na OŠ Toneta Čufarja Maribor. Luciji Borak je uspelo usvojiti srebrno priznanje, medtem ko so ostali tekmovalci dosegli solidne rezultate.

Nika Golob, 7. a

Osnovna šola Gorišnica ponovno dokazala, da ima dobre pevce

Foto: arhiv Radio Ptuj

V sredo, 23. novembra 2016, se je v Gorišnici odvijala prireditev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo.

Že tretje leto smo lahko uživali v petju mladih, nadobudnih pevcev, ki so polni dvorani poslušalcev polepšali popoldan. Komisija, ki so jo sestavljali Tone Topolovec, Borut Horvat in Dalibor Bedenik, je imela zelo težko nalogo, saj je med trinaj-

stimi točkami morala izbrati dve najboljši, eno v mlajši in eno v starejši kategoriji. Med učenci od prvega do petega razreda je prvo mesto pripadlo Eli Žnidarič Tomažič in Naji Geč, ki sta v duetu zapeli pesem Nine Pušlar To mi je všeč. Dora Šandor pa je s pesmijo Ta svet ne zna živeti iste izvajalke zmagala v kategoriji učencev od šestega do devetega razreda.

Prepričani smo, da se bodo naše pevke tudi v polfinalu odrezale, vsekakor pa so ponovno dokazale, da resnično dobro pojejo.

Teja Feguš, Brina Kolarič in Nika Kralj, 7. b

60 let delovanja ZRSŠ OE Maribor obeležili na naši šoli

Zaradi zelo uspešnega sodelovanja z ZRSŠ območno enoto Maribor je bila naša šola izbrana za šolo gostiteljico prireditve ob 60. obletnici ZRSŠ OE Maribor. Ob 9.30 so se v uvodnem kulturnem programu predstavili pevci otroškega in mladinskega pevskega zbora pod vodstvom Aleša Pevca in folklorna skupina vrtca pod vodstvom Andreje Fekonja. Sledili so nagovorili župana občine Gorišnica Jožefa Kokota, predstojnice ZRSŠ OE Maribor mag. Vere Bevc, nekdanjega predstojnika ZRSŠ OE Maribor mag. Alojza Širca in pomočnice ravnatelja OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica Mire Prel. Po nagovorih je sledilo nadaljevanje kulturnega programa, v katerem je najprej zaigral šolski ansambel, nato so pa zaplesali še plesalci šolske plesne skupine. Sledilo je predavanje o sodobnih oblikah poučevanja z dr. Mileno Kerndl in dr. Leonido Novak, nato pa še druženje ob zakuski.

Aljaž Krajnc, 7. a

Policist za en dan

V torek, 11. 10. 2016, smo štirje učenci šestega razreda sodelovali v akciji Policist za en dan. S policijskim avtom smo se izpred šole odpeljali na policijsko postajo v Moškanjce. Najprej so nam razkazali prostore policijske postaje in spoznali smo zaposlene. Ogledali smo si zaporne prostore, orožje, zaščitne policijske obleke in daljnogleda za nočni vid. Pozdravit nas je prišel tudi policijski komandir. Prav zanimivo je bilo tudi na cesti, ko smo skupaj s policisti preverjali hitrost avtomobilov z radarjem. Odpravili smo se še v Zavrč, kjer smo si ogledali vojaško opremo. S policijskim avtomobilom smo se odpeljali nazaj v šolo, kjer nas je počakala malica.

Zanimivo je bilo biti en dan policist. Dan je bil nepozaben in poln pustolovščin.

Dora Šandor, 6. b

Poklicna tržnica

V ponedeljek, 14. 11. 2016, je v okviru karierne orientacije na naši šoli potekala poklicna tržnica za učence 8. in 9. razredov. Predstavilo se je 23 srednjih šol in 3 dijaški domovi. Učenci 9. razredov so si predstavitev ogledovali sami ali skupaj s starši, saj jih pred vpisom v srednje šole zanima, kaj šole ponujajo in s čim se predstavljajo. Z zanimanjem so poslušali, spraševali in sodelovali. Učenci 8. razredov so se presenetljivo odzvali v velikem številu, kljub temu da se nekaterim zdi še prehitro, da bi začeli že razmišljati o srednjih šolah. Na tržnico smo povabili tudi učence Osnovne šole Franja Žgeča Dornava. Tržnica je bila zelo dobro obiskana, trajala je tudi dlje, kot smo predvideli.

Tihana Bezdrob

Državno tekmovanje iz logike

22. oktobra 2016 smo se na naši šoli začeli že zjutraj zbirati učenci iz celotne regije z namenom, da bi se udeležili državnega tekmovanja iz logike. Ob prihodu v šolo smo za zajtrk dobili vaniljev rogljiček in čaj. Temu je sledil krajši kulturni program. Vsi smo že nestrpno čakali, da lahko odidemo v učilnice. Tja so nas pospremile učenke. Po 90 minutah razmišljanja in iskanja odgovorov na vprašanja smo morali vsi oddati tekmovalne pole in oditi iz učilnice. V jedilnici so nas že čakali hot dogi in jabolka, s katerimi smo lahko potešili svojo lakoto, preden smo odšli domov.

Borak Lucija, 8. b

Plesalci ponovno zaplesali

Plesalci naše šole so gostovali na OŠ Zavrč, kjer so praznovali dan šole. Na koncu prireditve so s plesom prikazali, kakšen je zadnji dan pouka pred počitnicami, ko so učenci že vsi v pričakovanju počitnic. Takrat lahko le rečejo:

NE, NE GREM V ŠOLO, SAJ POČITNICE SO TU!

Andraž Kolarič, 5. a

Pekli smo palačinke

Učenci 2. razreda smo se odločili, da šolski dan popestrimo s peko palačink. V šolo smo prinesli vse sestavine, ki smo jih potrebovali za peko. Spekli smo goro mini palačink, saj smo morali preizkusiti veliko vrst domače marmelade, ki smo jih prinesli od doma. Povemo vam lahko, da so bile palačinke slastne in okusne.

Mladi člani Rdečega križa OŠ Gorišnica spet aktivni

DROBTINICA je vseslovenska dobrodelna akcija ob svetovnem dnevu hrane. Vanjo smo vključeni tudi mladi člani RK OŠ Gorišnica z mentorico Lidijo Lozinšek. V soboto, 15. 10. 2016, smo v sodelovanju z občinsko organizacijo RK Gorišnica in območnim združenjem RK Ptuj pripravili stojnico pri trgovini Mercator v Gorišnici in trgovskem centru Jager v Moškanjcih. Ponujali smo kruh in drobno pecivo, ki so ga darovali Mercator, Pekarna Ptuj, okoliške pekarnice in Društvo gospodinj občine Gorišnica. V zamenjavo za pekarske izdelke smo dobili prostovoljne prispevke. Ta denar smo predali v šolski sklad, namenili ga bomo toplim obrokom hrane za celo šolsko leto nekaterim učencem naše šole.

Mladi člani so povedali:

Rada pomagam in hočem, da vsi otroci, ki nimajo denarja za hrano in za druge pripomočke, dobijo hrano. Počutila sem se odlično.

Sara Vozlič, 4. a

Za Rdeči križ sem se odločila, ker rada pomagam ljudem. Pri Drobtinici mi je bilo zanimivo to, da ljudje radi darujejo za otroke. Počutila sem se dobro, ker mi je to všeč.

Lara Stajner, 6. b

Za sodelovanje sem se odločil, ker rad pomagam ljudem, ki nimajo hrane, doma, oblačil. Zelo rad sem pomagal. Upam, da se bom še drugo leto lahko udeležil te dobrodelne akcije.

Rok Petrovič, 4. b

Prostovoljec sem zato, ker rad pomagam ljudem, ki so v stiski. Vesel in zadovoljen sem, ker sem se udeležil DROBTINICE. Bilo mi je zelo všeč. Tudi drugo leto bi se rad udeležil te akcije.

Domen Bezjak, 5. a

Filmski festival IZOLA 2016

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Območna izpostava JSKD Izola sta letos pripravili že 52. srečanje najmlajših filmskih in video ustvarjalcev Slovenije. Srečanje je potekalo 13. in 14. 10. 2016 v Izoli. Udeležili smo se ga tudi učenci naše šole. Predstavili smo naslednje filme: Šepet duše (avtorici Hana Kolarič in Blanka Trunk), Moj pe-cikl (avtor Patrik Ciglarič) ter Začelo se je z zeljem (avtorica Stella Zamuda). Udeležili smo se tudi filmske delavnice in posneli nekaj kadrov za nov film, ki je za javnost še skrivnost.

Hana Kolarič, 8. a

Projekt Veter v laseh v OŠ Gorišnica

V četrtek, 15. septembra 2016, smo se vsi učenci in učitelji naše šole odpravili na nogometno igrišče, kjer smo skupaj s Športno zvezo Gorišnica izvedli prireditev »Gorišniški veter v laseh«. Po besedah predsednika Športne zveze Gorišnica, gospoda Ratka Matjašiča, je bil glavni namen prireditve učencem ponuditi športno-družabni program kot odlično protiutež sedenju pred računalnikom ali televiziji in ostalim oblikam zasvojenosti, s katerimi se srečuje sodobna mladina. Slogan prireditve je bil »S športom proti zasvojenosti«, saj je potrebno mlade ozavestiti, da vse oblike zasvojenosti negativno vplivajo na posameznikovo življenje, na drugi strani pa imajo športne aktivnosti in redno gibanje velik pozitiven učinek na splošno počutje in uspešnost na vseh področjih.

Učenci smo se tako lahko pomerili v sedmih različnih športnih disciplinah, ki so jih za nas pripravili člani SZ Občine Gorišnica, in sicer Športnega društva Gorišnica, Športnega društva Moškanjci, Rokometnega društva Moškanjci-Gorišnica, Ribiškega kluba RAK in Plesnega kluba MORENO. Eni so se tako lahko pomerili v nogometnem poligonu, spet drugi v rokometnem, atletskem, ribiškem, dveh poskokčevih in poligonu z improviziranimi pripomočki. Ker pa je naša šola znana tudi po zelo dobrih plesalcih, niso manjkale tudi plesne delavnice. Tisti, ki se nekako v športu najbolje ne znajdejo, pa so lahko ustvarjali v likovnih in literarnih delavnicah. Ob koncu prireditve so se nam z zelo izvirnimi in zanimivimi izdelki predstavili tako likovniki kot literati, svojo plesno produkcijo pa so nam odplesali tudi plesalci. Od vsega smo seveda najbolj pričakovali razglasitev rezultatov športnih poligonov, saj smo vedeli, da bo nekdo osvojil naslov najboljšega razreda na letošnjem Gorišniškem vetru v laseh. Letošnji naslov prvakov je pripadel »Robotkom« iz 3. b razreda.

Športni dan je odlično uspel, saj smo odšli domov dobre volje in polni energije, hkrati pa smo se zavedali, da smo vsak zase storili nekaj dobrega.

Učenci predmeta Šolsko novinarstvo

Andrej Rozman Roča
MLEKO

Mama bo naredila kakav za Miha.

Mleko reče neeeeee nikoli, nikdar!

Mleko začuti vroč plin.

Mleko je besno vzkipele iz lonca ven vstalo.

"Do smrti bom mleko, nikoli kakav!" je vpilo, ko smo ga brisali s tal.

Miha Valenko, 4. a

Pričakovanje božiča

V 3.b razredu božič pričakujemo tako, da nam učiteljica pripravi smreko z darili. Daril je 21, kot je nas v razredu. Vsak dan dobimo eno darilo, smreka pa je iz lesa. V adventu se imamo res lepo, ker so v darilih, ki jih dobivamo, zelo zanimiva presenečenja. Do sedaj smo dobili že piškote, nalepke, lahko smo šli v računalniško učilnico in še marsikaj. Učilnico vsak teden drugače okrasimo. Puncice so krasile prve, fantje drugi in na koncu spet ena skupina fantov. Zelo lepo je okrašeno. V adventu je zelo lepo in še vedno pričakujemo nova darila.

Martin Svit Šandor, 3. b

Razredna lutkovna predstava Zrcalce

Učenci 2. razreda smo postali lutkarji. Vsak si je izbral svojo vlogo, nato smo se razdelili po skupinah in pričeli z izdelavo lutk. Izdelali smo preprost oder in lutke so oživele. Lutke so pripovedovale, pele, bile žalostne, vesele in radovedne. Zaigrali smo lutkovno igrice Zrcalce, ob kateri smo se zelo zabavali.

Theatervorstellung „Der Mondmann“ in Graz

Am 19. November 2016 sind wir nach Graz gefahren. Dort haben wir eine Theatervorstellung besucht. Die Busfahrt war sehr interessant. Jeder hatte ein Thema zu präsentieren. Mein Thema waren die Tiere. Die Vorstellung „Der Mondmann“ hat mir sehr gefallen, es war auch gut ausgeführt. Die Musik und die Schauspieler waren prima. Ich hatte viel bessere Zeit als im Klassenzi-

mmer. Es war interessant eine Vorstellung in deutscher Sprache zu hören. Graz war schon weihnachtlich geschmückt.

Nach Hause sind wir ein wenig vor Mitternacht gekommen. Ich hoffe, dass wir es noch irgendwann wiederholen.

Nika Peklar, 9. b

Dragi Božiček, za Božič

si želim dirkalnik na daljinsko upravljanje. Upam, da boš sprejel mojo prošnjo.

Anže Petek, 3. a

Državno tekmovanje iz angleščine

Letos je državno tekmovanje iz angleščine za 8. razrede potekalo v ponedeljek, 21. 11. 2016, na Osnovni šoli Hajdina. Na šolskem tekmovanju sta največ točk osvojila Lucija Borak in Anže Petek, ki sta našo šolo zastopala na državnem tekmovanju.

Lana Lindič, 6. b

Veseli december

V veselem decembru smo s prvošolci naredili adventne venčke, okrasili učilnici s smrečicami, škorenjčki, zvezdicami, darilnimi škatlicami ... Izvedli smo srečanje Veliki in mali prijatelji pri uri likovne umetnosti. S pomočjo velikih prijateljev iz 8. razreda so prvošolci naredili smrečice in jih okrasili z okraski. Več kot unikatni izdelki pa jim pomenijo nepozabni medsebojni odnosi, sodelovanje, pomoč, nasmehi in objemi. Na tehniškem dnevu smo naredili čokoladne kroglice in se z njimi posladkali. Iz nogavičk smo naredili sneženega moža, veliko smo se tudi igrali. Za svoje najdražje smo izdelali tudi voščilnice. Preživeli smo tudi zanimiv kulturni dan v kinu v Mariboru, kjer smo si ogledali risanko Vaiana.

Veselo dogajanje bomo zaključili na božično-novoletni proslavi, kjer bodo vsi prvošolčki nastopili z recitacijo Ko krasi smrečico.

učiteljice 1. razreda

Uspeh gorišniških šahistov

V sredo, 14. 12. 2016, je v Večnamenski dvorani v Spuhlji potekalo posamezno področno prvenstvo OŠ v šahu. Tekmovanja se je udeležilo kar 21 učenec naše šole. Tekmovali so v vseh kategorijah. Najuspešnejše so bile deklice do 12 let, kjer je Nika Kralj z osvojenimi vsemi točkami zasedla 1. mesto, Laura Horvat se je uvrstila na 3. mesto, tik za njo pa je bila Vita Irgolič. Vse tri šahistke bodo tako lahko igrale na državnem tekmovanju. Lepo so presenetili tudi najmlajši šahisti, ki so se prvič udeležili šahovskega tekmovanja. Vsi so matirali več kot polovico svojih nasprotnikov.

Aljaž Krajnc, 7. a

Rokometašice in rokometasi naše šole

Starejše učenke so na področnem tekmovanju OŠ v roketu, ki je bilo v torek, 13. 12. 2016, v športni dvorani OŠ Ormož, osvojile 3. mesto.

Tudi starejši učenci so se pomerili s svojimi vrstniki. Tekmovanje je potekalo v četrtek, 15. 12. 2016, prav tako v športni dvorani OŠ Ormož. Fantje so osvojili 4. mesto.

Teja Brumen, 7. a

Foto: arhiv Zavod za šport Ptuj

Foto: arhiv Zavod za šport Ptuj

Športnik in hkrati glasbenik Jan Fiori Vrtič

Zraven tega, da si dober športnik, si tudi glasbenik. S čim vse se ukvarjaš?

Ukvarjam se z nogometom in tekom, harmoniko pa igram že 8 let.

Kaj bi postavil na prvo mesto in zakaj?

Ne vem, kaj bi postavil na prvo mesto. Oboje mi veliko pomeni, vseeno pa bi izpostavil šport, ker me spremlja že celo življenje.

Kdaj si se začel aktivno ukvarjati s športom in kdaj z igranjem harmonike?

No, s športom sem se začel ukvarjati v 1. razredu OŠ, ko sem začel trenirati nogomet pri NK Stojnci. Po petih letih sem se podal v vode plavanja. Aktivno sem se začel ukvarjati s športom pred dvema letoma, ko je v moje življenje vstopil tek. No, harmonika pa me spremlja že od 2. razreda. Igram jo pod vodstvom učiteljice Sonje Tramšek.

Obiskuješ tudi glasbeno šolo? Kako potekajo vaje?

Da, obiskujem Glasbeno šolo Karol Pahor Ptuj, imam 2 šolski uri prakse na teden, 1 uro in pol teorije in 1 uro in pol vaj za orkester.

Imaš veliko nastopov?

Da, imam veliko nastopov, predvsem v orkestru ali solo nastopov.

Kaj pa tek in nogomet? Koliko krat na teden treniraš?

Nogomet treniram 2x ali 3x na teden, tekam pa, ko imam čas. Velikokrat je to v torek, ko grem tekat po Halozah.

Kdo te je navdušil za tek in kdo za nogomet?

Za nogomet sem se navdušil predvsem zaradi znanih nogometašev, pri teku pa je zgodba takšna: v mojem življenju me je obkrožalo veliko ljudi, ki tekajo, zato sem se enkrat vprašal, zakaj tega ne bi poskusil še jaz. Čez čas mi je začelo uspevati in tek sem vzljubil.

Se redno udeležuješ tekmovanj?

Da, tako šolskih kot izvenšolskih.

Glede na to, da kar veliko časa posvetiš športu, kako ga uskladiš s časom za učenje?

Držim se načela najprej šola, nato pa vse ostalo. Ne dovolim pa si, da mi šola vzame čas za tek in nogomet.

Ali bo tvoja srednješolska izobrazba povezana s športom?

Po vsej verjetnosti ne, mogoče pa tudi bo. Pustimo se presenetiti.

Kako preživljaš svoj prosti čas, če ga imaš?

V prostem času, kot sem že povedal, rad tečem in brcam žogo.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Imam cilj, da si najdem poklic, ki me bo veselil. Vseeno pa me bosta skozi celo življenje spremljala šport in harmonika.

Odličen športnik Blaž Vozlič

Izvedeli smo, da si zelo aktiven športnik. S čim vse se ukvarjaš?

Ja, to je res, ukvarjam pa se z nogometom in atletiko.

Kateri šport bi postavil na prvo mesto in zakaj ti je všeč?

Moj najljubši šport je nogomet, ampak atletika ne zaostaja. Oba športa obožujem, čeprav nista preprosta.

Kdo te je zanj navdušil?

Za nogomet so me navdušili v šoli (družba), za atletiko pa me je navdušil oče.

Kdaj si začel aktivno trenirati?

Nogomet treniram od drugega razreda, at-

letiko pa od avgusta letos.

Ali treniraš vsak dan? Koliko časa?

Treniram vsak dan. Nogomet dvakrat ali trikrat na teden po uro in pol, atletiko pa trikrat na teden po dve uri.

Kaj pa tekmovanja in tekme? Se jih redno udeležuješ?

Tekmovanja so rezultat dela, tekme pa prav tako. Zelo sem ponosen, da lahko tekmujem in se borim za uspeh. To mi pomeni največ, zato se tekmovanj in tekem redno udeležujem.

Kakšne rezultate dosegaš na tekmah?

V nogometu smo zelo uspešni, v atletiki pa se zelo dobro znajdem. Dosegel sem že odlične rezultate, so pa tudi slabi, ampak teh je malo.

Kateri je tvoj najboljši dosežek?

Za tak dosežek je seveda potrebno ogromno truda in časa. Moj najboljši dosežek je tretje mesto na državni ravni iz atletike v disciplini na 2000m. Ostalih dosežkov je še ogromno, ki pa so prav tako odlični.

Glede na to, da kar veliko časa posvetiš športnim aktivnostim, kako ga uskladiš s

časom za učenje?

Časa za učenje res ni veliko, ampak se najde. Po treningu se ne učim, zato se morem učiti pred treningom in ne zadnji dan.

Ali bo tvoja srednješolska izobrazba povezana s športom?

Čeprav šport obožujem, moja srednješolska izobrazba ne bo povezana z njim. Ko bom pa iskal službo, pa bo prav gotovo povezana z veliko športa in adrenalina.

Kako preživljaš svoj prosti čas, če ga imaš?

Prostega časa je malo. Ko pa se najde, ga preživim zunaj z družino in sosedi oziroma ga porabim zase.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Moji načrti za prihodnost so veliki, v mojem stilu. Ko pride do tega, bi rad dokončal srednjo šolo (mogoče še kaj več) in se zaposlil kot vojak, pilot vojaškega helikopterja. Zanima me vse, kar je povezano z vojsko in športom. To so moji cilji v življenju. Seveda pa ogromno rekreacije in mogoče celo kdaj kakšna profesionalna kariera.

Zala Vesenjakin in Teja Brumen, 7. a

... učiteljico Patricijo Kramberger Rom

Najprej se nam na kratko predstavite.

Kot profesorica matematike poučujem matematiko na OŠ Gorišnica od leta 2004. Sicer sem po izobrazbi profesorica matematike in nemškega jezika s književnostjo. Na šoli vodim učence v okviru šolske skupnosti in parlamenta.

Zakaj ste se odločili prav za poklic učiteljice matematike?

Moram priznati, da izbira poklica ni bila enostavna, ker sem bila že od nekdaj razpeta med zanimanjem za naravoslovje in družboslovje. Ko sem ugotovila, da lahko oboje združim v en študij, je bila odločitev na dlani. Seveda gre zasluga za izbiro pod-

ročij tudi mojim učiteljem, ki so v meni vzbudili zanimanje za omenjena predmeta. Takrat sem bila pred težko odločitvijo, podobno kot bo večina od vas čez nekaj let, vendar se splača potruditi, kakorkoli se že izteče, sicer poiščemo novo pot in se potrudimo znova.

Kaj vas pri poučevanju otrok motivira?

Rada delam z otroki. Menim, da je vaša lepota ravno v pristnosti, ki jo premorete. Veliko časa preživimo skupaj in veliko energije zahtevate od nas učiteljev, vendar je veliko dobimo tudi od vas nazaj. Pri poučevanju vlagam precej truda v nakazovanje uporabnosti znanj in predvsem smiselnosti povezovanja znanj iz najrazličnejših področij, v kolikor je to vsebinsko mogoče. Učenci velikokrat zelo težko povežete znanja, ki ste jih pridobili.

Kaj vam je pri matematiki najbolj všeč?

Matematika je čudovit predmet, morda zaradi svoje natančnosti in dorečenosti. Na matematiko gledam kot na orodje za razvijanje najrazličnejših znanj. Poučevati matematiko je vse prej kot enolično. Morda lahko na tem mestu izpostavim meni najljubši medmet, ki ga pogosto izjavi kakšen moj učenec, potem ko je končno zares poglobljeno razmislil: aha ... Takrat se vsi nasmejimo. Ni ga čez občutek, ko pravilno rešiš kak problem, v katerega si vložil veliko truda, a si vmes že zelo verjetno nekajkrat obupal.

Kaj bi lahko, po vašem mnenju, naredilo matematiko kot predmet bolj privlačno, priljubljeno pri učencih?

Moram povedati, da ne maram izjav v stilu »matematika ni priljubljen predmet« in ne delim tega mnenja. Ravno nasprotno. Pregovorno težek predmet je mogoče približati učencem do te mere, da ga razumejo v okviru svojih zmožnosti. Vendar brez učenčevega lastnega truda in domačih nalog pač ne gre. Vsak pa po končanem izobraževanju ne bo matematik. Bo na primer odličen kuhar. Pomembno je, da ga delo, ki ga opravlja, veseli.

Kaj menite o učencih naše šole?

Menim, da je med učenci naše šole precej sposobnih učencev in da so deležni raznovrstnega, kvalitetnega izobraževanja v prijetnem okolju. Celoten matematični aktiv si uspešno prizadeva nadaljevati dolgoletno tradicijo dobrega matematičnega znanja. Dokaz so vsakoletni dosežki posameznikov na državnem nivoju. Seveda pa so naši učenci tudi odlični naravoslovci, družboslovci, šahisti, glasbeniki, športniki ... K temu, s svojim delom, prispeva prav vsak posameznik našega kolektiva.

Kako preživljate svoj prosti čas?

Prosti čas preživljam s svojo družino in prijatelji. Koliko ste otroci pristni, mi vsakodnevno dokazujeta tudi moja sinova. Sicer pa zelo uživam v petju in glasbi nasploh. Trenutno sem aktivna članica ambiciozne mariborske pevске zasedbe. Če mi ostane še kaj prostega časa, ga najraje preživim zunaj, v naravi, po možnosti ob kakšni športni aktivnosti.

Če bi vam zlata ribica lahko izpolnila tri želje, katere bi bile?

Hm, težko vprašanje.

Prva bi bila zame in mojo družino, zaželela bi nam zdravja.

Druga za vas učence. Zaželela bi vam, da bi znali uživati v svoji mladosti, vitalnosti, v druženju z vrstniki, pridobivanju novih znanj in življenjskih izkušenj in bi pri tem malo odrinili na stran moderno tehnologijo, ki vam vsega tega ne more nuditi. Obenem pa bi dodala, da bi znali verjeti vase in svoje zmožnosti. Spremembe se pričnejo pri posamezniku.

Ta tretja pa bi bila kar za vse. Da bi se večkrat nasmejali. Občutek je prijeten.

Teja Feguš in Nika Kralj, 7. b

Have fun with our Christmas wishes, poems, letters and jokes about Christmas.
We wish you Merry Christmas and a happy New Year!

Christmas

In the time of Christmas,
we start with Christmas bussines.
we decorate a tree,
which brings lots of harmony and fantasy.
You better watch out for the mistletoe that's hangin',
or you will touch it and have to kiss someone.
Friendship zone is a lot of fun
Santa Claus brings the Christmas spirit,
so go ahead and feel it.

Lina Tašner, 8. a

Christmas letter for Santa

Dear Santa,
I wish you all the best for this year's New Year. I was a good girl. I got really good grades at school. I wish a lot of happiness and fun, and of course a tiny present (big present, please). My brother was a bad boy, so don't bring him any presents. Thanks Give Rudolph a big steak and enjoy Christmas time. I'm also sending my grandma's apple Strudel. I hope you like it!
Your, Clara

Lukas Enej Holcer, Hana Kolarič, Žan Tušak, 8. a

We all see the lights coming out,
So that means Christmas is around.
Can't wait for Santa to come for free,
For all the gifts under the tree.
Cookies and milk for Mr. Claus,
To thank him for travelling to us.

Ana Erhatič, 8. b

Christmas Jokes

Activity
village
.co.uk
© 2000 - 2012

What do you call an old snowman?
Water!

Who gives puppies Christmas presents?
Santa Paws

Why are Christmas trees like bad knitters?
They both drop needles!

What do snowmen eat for breakfast?
Frosted flakes!

Who hides in the bakery at Christmas?
A mince spy!

Who delivers presents to baby sharks at Christmas?
Santa Jaws!

What carol is heard in the desert?
Camel ye faithful!

How does Good King Wenceslas like his pizzas?
Deep pan, crisp and even!

What do you get if you cross an apple with a Christmas tree?
A pineapple!

What do you call Santa Claus when he doesn't move?
Santa Pause!

Why are turkeys wiser than chickens?
Ever heard of Kentucky Fried Turkey?

What did one snowman say to the other snowman?
Can you smell carrot?

What do you call people who are afraid of Santa Claus?
Claustrophobic!

How many presents can Santa fit in an empty sack?
Only one, after that it's not empty any

What is the best Christmas present in the world?
A broken drum - you can't beat it!

What do monkeys sing at Christmas?
Jungle bells, jungle bells!

Here comes Santa Claus

Here comes Santa Claus, here comes Santa Claus,
Santa Claus comes tonight.
The bells are ringing,
Kids are singing,
Oh, Santa Claus comes tonight.
Snow is cold, but our hearts are warm.
On this day Jesus was born
Adults are praying and kids are playing.
Presents are under the tree,
The cookies and milk are free
People are having fun because
Santa is coming to town.

Larisa Vesenjok, 8. a in Zoja Vesenjok, 8. b

BOŽIČNE ŽELJE 3.A

Želim si, da bi ljudje, ki nimajo služb, dobili službe. Predvsem pa, si želim, da bi novo leto bilo še lepše. Želim si tudi veliko zdravja, ljubezni in sreče! Zala Grm

Za božička si želimo posteljo in da bi bili prični
v razredu, da se ne bi učiteljica jezila
Tija Lucija Valič

Dragi Božiček, letos si želim prave hrani in veliko zdravja.
Zara Klinger

Jan U.

Dragi Božiček, prosim, da mi upoštevaš moje besede in mi
podariš veliko sreče, jaz pa želim srečo tudi tebi in tvojim
prijateljem. Vsele pravničke.

Dragi Božiček za letošnji Božič si želim veliko
zdravja za našo družino.

Dragi Božiček, letos si želim
novo nemškega avtorja. In še da bi ljudje v službah
dobili večjo plačo. In še, da bi izumili zdravila
za raka.

Dragi Božiček, prinesi dosti zdravljenja, daril, ljubezni
in sreče. Kol

Dragi Božiček, želim si, da bi imeli vsi veliko sreče,
zdravja, ljubezni. Srečno novo leto 2017. Upam, da bo
veliko raket. Alja Grušovnik.

Vesoljka

Deklica Jana je odšla v nebo,
da bi obiskala prijateljico Lano.

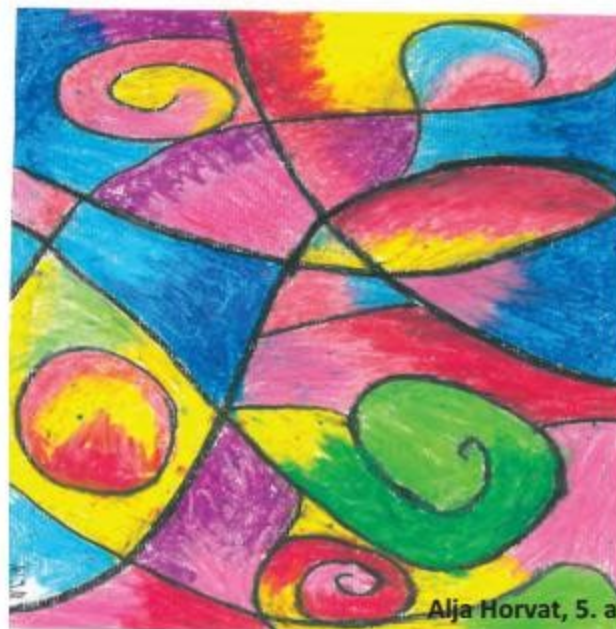
Tja lahko prideš
s pomočjo Lane
in deklice Jane.

Tam delaš, kar želiš:
skačeš, poješ,
plešeš kot nor,
prepovedan je le odmor.

Tam lahko postaneš, kar želiš:
gasilec, policaj
reševalec in še kaj.

Žalostno je,
ko odletiš na drugi konec sveta,
se Jana in Lana
nikoli več ne srečata.

Leoni Corina Ranfl, 5. b

Alja Horvat, 5. a

Moja sreča

Srečna sem, ko sem sama.
Še bolj,

ko se s prijateljicami igram,
ampak najbolj,
če sem z družino.

Zunaj me razveseli Žuža.

To je majhna psička.

Smešno mi je, ko Žuža vleče
atijeve čevlje.

Srečo najdem tudi pri baletu.

Tjaša Tomažič, 2. b

LJUBEZENSKA ZA DEČKE

Vame jih je bilo
kar trinajst:
en David,
en Jan,
en Leon,
en Filip Jakob,
en Martin Svit,
en Finn,
en Žiga,
en Blaž,
en Nino,
en Urban,
en Aljaž,
en Žan,
in en Kevin.

Jaz pa sem bila ves čas
le v enega Mirotal!
Ah, kaj hočem:
tako je življenje!

Nadja Horvat, 3. b

LJUBEZENSKA ZA DEKLICE

Vame jih je bilo
kar osem:
ena Tjaša,
ena Nadja,
ena Emma,
ena Rebeka,
ena Eva,
ena Meta,
ena Zala
in ena Ina.

Jaz pa sem bil ves čas
le v eno Pio!
Ah, kaj hočem:
tako je življenje!

Aljaž Gregorec, 3. b

Zima

Snega vsi se veselimo,
ki se smučati učimo.
Radi drsamo, sankamo
in s kepami se kepamo.
Zima je najljepši čas,
čas za mene in za vas.

Iza Irgolič, 2. b

Dedkova pesem

Danes nasmejan,
Enkrat razigran,
Drugič pocrkjav,
In vedno zvedav.

Z njim mi je lepo,
Vedno je toplo.
On je pravi ustvarjalec,
Nešteto krat otroški igralec.
Komaj čaka name,
On je prava družba zame.

Teja Hebar, 4. a

Ko bom velik, bom

Veeli me samo en poklic no videti je bolj kot hobi
mpak meni se zdi zabaven in ta poklic je režiranje!
Poznam le eno osebo in zelo dobro ta oseba je moja
sestra Jana ona je avtorica animacije Pinky rojica
iljno menim s tem poklicu je da je zahtoven a zabaven,
Ona je zelo zadovoljna s njenim delom.

Za ta poklic moram dokončati: osnovna šola,
srednja šola in še fax. Rada bi režirala po vsem
svetu in to bi bili večinoma animirani filmi. Lahko bom
delala zunaj ali pa znotraj odvisno je od filma.
Pripramočki ki jih bom uporabljala so: klapa, različni
scenariji, gramofon in še reči a jih ne poznam. Moj
delovni dan v bistvu ni ga še nisem predstavljala a mislin
da bo popoln. Moji sodelavci bodo kamermani in
igralci.

Previdoma bom začela delati ko bom stara 22 let.

Zala Rajh Plohl, 5. a

Moja dedka

Moj deda Janko ni od muh,
speče nam najboljši kruh.
Včasih kruh je pekel
za pol Ptuja,
danes pa le še nam
okuse obuja.

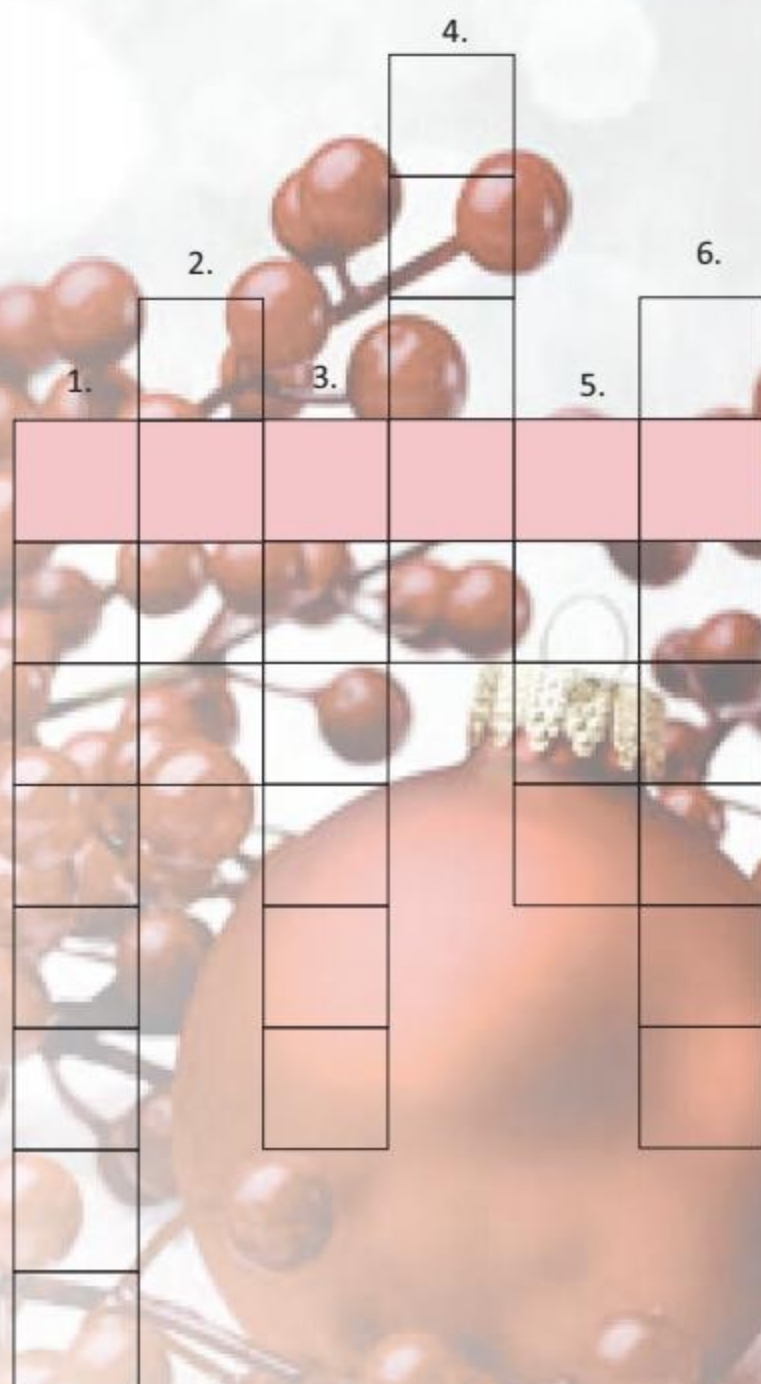
Potem imam še
deda Slavka,
ki mu v zbirki „Puhov“
noben motor ne manjka.
Ko naredi z mano krog,
pelje me še na sok.

Dedka sta res prava asa,
saj z njima ni dolgčasa.

Tibor Bombek, 4. a

Praznična križanka

Avtor križanke:
Jan Černesl, 7. a

1. Zadnji mesec v letu.
2. Pripomoček, s katerim se sankamo.
3. Kako imenujemo jelena, ki ima rdeč nos.
4. Najbolj družinski praznik v letu.
5. Kaj zasije na mestnih trgih v adventnem času?
6. Mož v rdeči obleki in beli bradi, ki prinaša darila.

Rešitev križanke, ki jo dobite na osenčenih poljih,
pošljite na naslov:

iskrice.osgorisnica@gmail.com.

Nagrajenec bo objavljen v naslednji številki Iskrice.

Rebus

Rešitev rebusa pošljite na naslov: iskrice.osgorisnica@gmail.com

123

12345

1234567

12345

E=1

Teja Feguš, 7. b

... g. Milana Marina

Tokrat smo obujali spomine pri vaščanu iz Formina, gospodu Milanu Marinu.

Katerega leta ste začeli obiskovati osnovno šolo in kdaj ste jo končali?

Osnovno šolo sem začel obiskovati leta 1961, ko sem bil star 7 let. Končal sem jo s 15. leti, leta 1969.

Koliko učencev je bilo v vašem razredu?

Bilo nas je 42.

Ali so bili takrat učitelji podobni današnjim?

Ne, veliko bolj so bili strogi, imeli so drugačen pristop učenja.

Katera učiteljica vam je najbolj ostala v spominu in zakaj?

Učiteljica Milena Kirbiš, ker nas je veliko naučila brez pretepanja.

Ste dobivali hude kazni?

Ja, če nisi znal snovi, si moral ostati po šoli. Če si nagajal, si bil hudo tepen s

palico ali z ravnilom. Če si bil umazan, si se moral umivati v šolski luži.

Kdaj ste se učili?

Učil sem se zelo malo in še to zvečer na hitro, ker sem moral doma čez dan dela-ti.

Kaj vam je iz mladih let najbolj ostalo v spominu?

V spominu mi je ostala pot domov, na kateri smo s prijatelji zbrali nekaj denarja in si kupili klobase. Ko so naši starši to izvedeli, pa smo bili zelo tepeni.

Ali ste se zraven obiskovanja šole ukvarjali še s čim?

Ja, zmeraj sem bil zvest gasilec, občasno smo na igrišču igrali nogomet, na paši pa smo se igrali »sfinkanje«.

Spremljate kaj šolanje svojih vnukov? Če bi primerjali šolanje nekoč in danes, ali so kakšne razlike?

Da spremljam, razlike so velike, drugačen pristop učenja, danes učenci niso tepeni, mi smo v šolo hodili peš in nismo imeli prevoza tako kot danes.

Kakšni so danes vaši dnevi? Imate mogoče kakšne aktivnosti, ki vas osrečujejo?

Moji dnevi so zelo lepi, saj veliko časa preživim s svojimi vnuki. Veliko delam tudi v vinogradu, s prijatelji pa hodimo na pohode. Gasilstvo je še vedno moja sreča, trenutno sem v nadzornem odboru.

Kaj bi ob koncu želeli sporočiti našim učencem?

Zmeraj bodite srečni in se učite, da boste živeli boljše, kot smo mi.

Evelina Marin, 7. a

Tradicionalni slovenski zajtrk v Vrtcu Gorišnica

Projekt, ki smo ga povezali s tradicionalnim zajtrkom, smo v vrtcu izvajali ves teden. Izdelovali smo plakate z zdravo in z nezdravo prehrano ter pogrinjke za tradicionalni slovenski zajtrk. Prebirali smo pravljice na dano temo, prepevali ljudske pesmi in plesali stare ljudske pleske. Otroci so imeli na voljo mini knjižnico s knjigami o kruhu, čebelah, prehrani, med knjigami pa se je našla tudi kakšna kuharska knjiga z zdravimi recepti. Skupine so raziskovale, od kod prihaja, izvira in nastane kruh, med, jabolko ter mleko. Največji poudarek smo namenili peki kruha nekoč. Otroci so skupaj s starši prinašali v vrtec pripomočke za peko kruha, ki so jih uporabljali nekoč, vse pripomočke smo tudi

razstavili. Zbirali smo tudi stare recepte, ki so jih napisale prababice, babice. Otroci so prinašali tudi stare fotografije, pregovore, misli o kruhu. V četrtek je po vrtcu zadišalo po domačem kruhu. Vsaka skupina je pekla svojo vrsto kruha, ki smo ga potem na razstavi ponudili staršem in otrokom. V petek pa so nas po postrežbi tradicionalnega slovenskega zajtrka obiskali čebelarji, ki so predstavili svoje delo. Podarili so nam med, s katerim se bomo posladkali v prihodnjih dneh. Skupaj z njimi smo za konec ob spremljavi harmonike zapeli čebelarsko himno Čebelar.

Sandra Prapotnik in Petra Šegula

Jesenski kros in sladkanje s pečenimi kostanji

V torek, 25. 10. 2016, smo izkoristili še zadnji sončen oktobrski dan za jesenski kros ter sladkanje s pečenimi kostanji.

Prav vse skupine, od najmlajših do največjih, smo se odpravili na travnato igrišče, kjer smo se najprej ogreli ter se pripravili na tekmovanje. S tekom so pričeli otroci skupine Škra-

tki, nakar so si sledile skupine po starosti. Vsi otroci so za uspešno pretečeno razdaljo prejeli medaljo, na katero so bili zelo ponosni. Naše male tekače je prišlo spodbujati tudi nekaj staršev, babic in dedkov, ki so ponosno opazovali ter športno navijali.

Športni del dneva smo zaključili s sladkanjem s pečenimi kostanji, ki nam jih je, tako kot vsako leto, spekel naš hišnik, gospod Marjan Vnuk. Za organizacijo dogodka smo poskrbele Nevenka Maltarič, Metka Zavratanik, Andreja Fekonja in Tanja Majerič.

Tanja Majerič

Smrečica iz eko materialov
iz skupine Balončki

Teden otroka v Vrtcu Gorišnica

Teden otroka, ki se je odvijal od 3. do 7. 10. 2016, smo v vrtcu Gorišnica obeležili z različnimi aktivnostmi.

V ponedeljek smo izvedli likovno delavnico na temo »Svet, v katerem želim živeti«. Torek je zaznamoval pohod v vse smeri Gorišnice, kolikor so otroci zmogli, v sredo pa so nas po igralnicah obiskali starši ali zunanji sodelavci. Skupaj z njimi smo kuhali, pekli, se frizirali, obiskali smo zobozdravstveno ordinacijo ... Četrtek smo izkoristili za gibanje in sprostitvene dejavnosti. V petek smo izvedli igralni dan na hodnikih našega vrtca, kjer smo pripravili zanimive koticke.

V Sloveniji po zaslugi Zveze prijateljev mladine mednarodni dan otroka praznujemo kar cel teden. Letošnjo poslanico tedna otroka, razmišljanje »Svet, v katerem želim živeti«, je zapisala priljubljena pisateljica Desa Muck. Sama je razmišljala takole: »Vidiš, svetova sta dva. Ti moraš izbrati, v katerem od obeh boš živel. In živel boš v tistem, ki ga boš ustvaril. Toda ne moreš ga ustvariti sam. Nikoli sam. Vedno skupaj. Samo skupaj. Skupaj.«

In s tem razmišljanjem se zagotovo strinjamo. Tako odrasli kot otroci.

Valerija Vnuk Tušak

Praznično druženje z družinami

*Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš.
Ta svet je lep, če nekoga rad imaš,
če stisneš roko komu, ki ga kaj boli.
Ta svet je lep, če si človek do ljudi.*

December – pravljичni mesec. Da bi tudi v vrtcu doživeli čim več pravljичnih trenutkov, smo v sredo, 14. 12. 2016, z malčki iz skupine Zvezdice pripravili kratek nastop za njihove družine. Otroci so se predstavili s pesmimi in deklamacijami, ki so jih popestrili tudi z gibanjem in plesom. Po nastopu so skupaj z mamicami, atiji, bratci in sesticami ustvarjali okraske za novoletno jelko, katero smo tudi okrasili. V soju luči in izvirnih okraskov nam bo jelka krasila igralnico ob njej pa bomo prebirali pravljice, peli, plesali in predvsem uživali prijetne praznične trenutke.

Sandra Prapotnik in Marjana Belšak

Eko smreka iz skupine Oblački

Evropski teden zmanjševanja odpadkov

Od 19. do 27. novembra je potekal Evropski teden zmanjševanja odpadkov ali ETZO. Letos je bil poudarek na odpadni embalaži.

Na to temo smo učenci pridno ustvarjali in raziskovali. Nastali so čudoviti izdelki, ki so bili razstavljeni v našem eko kotičku.

Da bi vse, kar smo raziskali in izdelali, tudi pokazali drugim učencem, je učiteljica Andreja Kolarič 24. 11. 2016 pripravila kratek program. Učenci četrtyh razredov so predstavili ugotovitve raziskave o tem, koliko odpadkov proizvedejo doma. Pokazali so nam, kako ravnati s praznim tetrapakom, nam razkrili nekaj predlogov, kako še lahko uporabimo odpadno embalažo in kako lahko zmanjšamo količino odpadkov. Na koncu so se izkazale tudi manekenke iz 4. a razreda. Te so se sprehodile v izvirnih kreacijah devetih razredov, ki so reciklirali pod vodstvom učiteljice Tine Brodnjak Kokot.

Brina Kolarič, 7. b

Kako pripomorete k zmanjševanju odpadkov?

»Doma uporabljamo vrečke za večkratno uporabo in baterije, ki so primerne za večkratno polnjenje. Čim več zelenjave poskušamo pridelati doma, ne kupujemo pijač iz plastenk, saj pijemo vodo iz pipe, če pa že, pa kupimo sok, ki se meša z vodo in dlje zdrži. Odpadke pa ločujemo.«

Brina Kolarič, učenka 7. razreda

»Vedno ločujemo odpadke. V trgovinah ne jemljemo plastičnih vrečk, temveč raje papirnate.«

Janez Feguš, upokojenec

»Plastične vrečke večkrat uporabim, odpadke ločujem. Če je možno, kupujem živila, ki niso zapakirana oz. nimajo embalaže.«

Zdenka Zver, učiteljica

»Ločujemo odpadke. Če ni nujno, ne jemljemo plastičnih vrečk v trgovini in ne oddajamo CO₂ v zrak, saj imamo toplotno črpalko in se ne grejemo s pomočjo fosilnih goriv.«

Nataša Kralj, učiteljica

Bili smo na državnem tekmovanju Zlata kuhalnica

Učenci Žiga Jamnik, Barbara Prelog in Eva Čagran smo se v lanskem šolskem letu uvrstili na državno tekmovanje Zlata kuhalnica, ki je v letošnjem šolskem letu, 12. 10. 2016, potekalo v Radencih. Jedi, ki smo jih skuhali na tekmovanju, smo najprej pripravili v šolski kuhinji. Predstavili smo se z oženjeno kašo in ajdovim krapcem pod mentorstvom šefa šolske kuhinje g. Darka Marina in učiteljice Tine Erhatic. Pod ostrim nadzorom znanih kuharjev, ki so nas ocenjevali pri delu, smo se tako pomerili z drugimi ekipami, ki so prav tako kot mi pred ocenjevalce dostavili izvrstne krožnike. Čeprav smo s svojim sodelovanjem že pokazali, da smo zmagovalci, pa se med prve tri najboljše nismo uvrstili. Ogledali smo si tudi razstavo različnih jedi in kuharskih kreacij ter se skopali v tamkajšnjih toplicah.

Eva Čagran, 9. a

Shema šolskega sadja in zelenjave

V mesecu novembru je na naši šoli potekal natečaj za izbor najboljšega logotipa in slogana Sheme šolskega sadja, ki bosta krasila plakat za izvajanje tega projekta. Nastalo je nekaj zanimivih izdelkov, s katerimi ste pokazali svojo ustvarjalnost in kreativnost. Med nastalimi izdelki sta po mnenju učiteljev za najboljša bila izbrana:

- **logotip**, ki so ga narisale Brina Kolarič, Nika Kralj in Teja Feguš iz 7. b razreda
- **slogan**, ki so ga napisali Julija Herga, Žiga Kristl in Adrian Ciglar iz 9. b razreda

Z izbranim logotipom in sloganom, ki smo ju slogovno in likovno oblikovali, smo oblikovali plakat za izvajanje Sheme šolskega sadja in zelenjave na naši šoli v šolskem letu 2016/2017. Plakat bo izobešen na vidnem mestu v šoli.

Klementina Lindič

Evropska shema šolskega sadja in zelenjave

Naša šola sodeluje v evropski shemi šolskega sadja in zelenjave s finančno pomočjo Evropske unije.

Trening FLL

V petek, 28. 10. 2016, smo učenci vključeni v interesno dejavnost FLL odšli z dvema ekipama na trening robotov. Trening je potekal na Fakulteti za računalništvo v Ljubljani. Najprej smo obiskali Vesoljski center v Vitanju, nato pa pot nadaljevali v Ljubljano, kjer smo imeli robotski trening. Fantje so se ukvarjali z roboti, dekleta pa smo imela pogovore z mentorji tekmovanja o raziskovalni nalogi, ki spada v sklop zagovora na tekmovanju. Tema letošnjega tekmovanja, v katerem sodeluje 12 000 ekip iz 85 državah sveta je Kako pomagati živalim, ki so pred izumrtjem.

Živalski zavezniki

Živalski zavezniki je tema letošnjega FLL tekmovanja. Naloga sodelujočih ekip je, da raziščejo problem in na kakršen koli način pomagajo živalim. Ker smo se mi odločili, da se bomo posvetili ogroženim živalskim vrstam v naši okolici, moramo to temo raziskati ter najti rešitev za eno izmed ogroženih vrst.

Ugotavljali smo, katere živali so ogrožene, kdo jih ogroža in zakaj so ogrožene. Med ogrožene živali na našem področju spada veliko žab npr. laška žaba, zelena žaba in zelena rega, ogroženi so tudi čuki, martinčki, netopirji, štoklje ...

ZAKAJ SO OGROŽENE?

Ljudje smo njihovi največji sovražniki, ker s svojim ravnanjem izpodrivamo njihov življenjski prostor. Nikoli ne razmišljamo o posledicah. Ne zavedamo se, koliko škode naredimo, če ubijemo eno žival. Ta ne bo imela več potomcev, ker pa njenih potomcev ne bo, tudi naslednjih »generacij« ne bo.

KDO JIH OGROŽA POLEG LJUDI?

Poleg nas ljudi jih ogrožajo tudi naravni plenilci in naravne nesreče. Na te sicer ne moremo vplivati, lahko pa naredimo kaj drugega.

KAJ LAHKO NAREDIMO?

Npr. varčujemo z vodo in energijo, ločujemo odpadke, ne onesnažujemo okolja (rek, gozdov ...), postavimo krmilnice, gnezdišča in kopališča za ptice ... Poleg tega imamo velik vpliv na starše, zato jih je smiselno osveščati o problemu.

Člani FLL ekipe ANIMALS ROBOTS

Na klepetu z gospodom Alešem Zavcem iz Moškanjc

Kaj ste po poklicu?

Po poklicu sem diplomirani inženir računalništva in informatike.

Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Za ta poklic sem se odločil, ker mi je delo z novimi tehnologijami zanimivo in vedno izveš kaj novega. Prav tako je delo zelo razgibano, nisi samo pred računalnikom v pisarni, ampak si tudi veliko na terenu in popravljaš strojno-programsko opremo raznih naprav.

Ali ste se že kot majhen otrok radi igrali z računalnikom?

Da, vendar sem največ časa preživel na igrišču, kjer smo igrali nogomet.

Ali ste nanj igrali samo igrice ali ste se že lotili programiranja in popravljanja?

Na računalniku sem v mlajših letih seveda največ igral igrice, sem pa občasno tudi kaj sprogramiral in opravil kakšen servis računalnika. Kasneje igrice nisem več igral, ampak je prišlo v ospredje programiranje in servis računalnika.

Kakšna je bila pot vašega izobraževanja?

Obiskoval sem srednjo Ekonomsko šolo na Ptuju. Takrat sem se že odločil za študij računalništva. Tako me je pot po srednji šoli vodila v Maribor na FER (Fakulteto za elektrotehniko, računalništvo in informatiko). Ob koncu študija sem delal pri podjetju Robotics d.o.o, kjer smo programirali kamere. Nato me je pot pripeljala na OŠ Gorišnica in občino, kjer sem trenutno zaposlen in opravljam računalniška in še tudi druga fizična dela.

Kako poteka vaš delovni dan?

Delo se prične vsako jutro ob 7. uri, včasih tudi kaj prej. Najprej pregledam e-pošto. Nato sledi redni pregled računalniške opreme in tiskalnikov na občini. Redno posodabljam protivirusne programe.

Po diagnosticiranju težav sledi odhod do šole, kjer prav tako dnevno pregledujem računalnike in nameščam nove programe ter po potrebi odpravljam morebitne nepravilnosti na računalniški opremi, projektorjih, tiskalnikih, usmerjevalnikih in strežnikih. Ker skrbim za več kot 100 računalnikov, je potrebno sproti in dnevno pregledovati določene računalnike. Zraven računalnikov so tu še projektorji, tiskalniki ... Vsak dan tako pregledam določeno število naprav, do konca tedna pa rešim morebitne težave na vseh napravah. V primeru težav je potrebno pravilno konfigurirati usmerjevalnik, da znova deluje internet. Včasih je potreben tudi fizičen poseg v strojno opremo računalnika ali kakšne druge naprave. Ob prej omenjenih delih tudi dnevno pregledujem in posodabljam spletno stran občine (po potrebi jo nadgradim). Dnevno delam v programih AccuGlobe, Qgis (delo z grafičnimi podatki in podatkovnimi bazami o parcelah in hišah v občini), programu eAsistent (sem administrator te aplikacije na naši šoli in pomagam učiteljem ob morebitnih težavah pri urejanju šolskih ur, vnosu učne snovi, vnosu novih uporabnikov, učencev ...). Prav

tako skrbim za šolski urnik (na-redim ga v programu iUrnik). Delam z JavaScript, JQuery, HTML – vse za potrebe spletnih strani.

Za potrebe občine, šole in vrtca občasno napišem kakšen makro. To je vrsta ukazov, s katerim je mogoče avtomatizirati ponavljajoče se opravila in ga je mogoče zagnati, ko je treba izvesti opravilo. Makri se uporabljajo v Wordu, Excelu ... Tako omogočim lažje delo oziroma avtomatizacijo določenih del. Potem opravljam še kakšna dela, pri katerih pretvarjam različne vrste datotek, delam pa z raznimi programi. Dnevno uporabim vsaj 15 različnih programov.

Občasno tudi pomagam na kakšnih prireditvah in opravljam kakšna fizična dela.

Delo končam ob 15., včasih tudi ob 17. uri. Tudi ko pridem iz službe, je včasih na računalniku potrebno postoriti še kaj za šolo, saj lahko delo opravljam tudi preko spleta. Tako da delo računalničarja oz. informatika poteka skozi cel dan, je razgibano in zelo zanimivo.

Je urnik dela naporen?

Delo je kar naporno. Kot sem že pri prejšnjem vprašanju omenil, je delo takšnega obsega, da lahko delaš skozi cel dan, tudi ko prideš iz službe. Veliko hodim med občino in šolo (včasih tudi večkrat na dan). Včasih je toliko dela, da med hojo opravljam delo preko telefona (objava na spletni strani, posodabljanje podatkov). Lahko opravljam 3 do 4 dela hkrati. Vendar me to delo veseli in tudi hitreje mine čas.

Če bi se morali odločiti za izbiro poklica še enkrat, bi ga izbrali ponovno? Zakaj?

Seveda bi še enkrat izbral ta poklic, saj se tega dela veselim in mi je zanimivo. Vsak dan je kakšna novost na področju tehnologij računalništva. Tako se dnevno izobražujem in učim novih stvari. Prav tako je veliko izzivov, ko moraš na novo izmisliti določene stvari, da rešiš določen problem.

Tita Majerič, 7. b in Teja Brumen, 7. a

IZDAJO ČASOPISA SO OMOGOČILI:

Časopis OŠ Gorišnica

Mentorice: Klementina Lindič

Odgovorna urednica: Brina Kolarič

Uredniški odbor: učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo

Lektorica: Tihana Bezdrob

Računalniško oblikovanje: Klementina Lindič

Tisk: Moja Promocija

Naklada: 600 izvodov

Podaljšano bivanje 1. in 2. razredi

Podaljšano bivanje 3., 4. in 5. razredi

Jutranje varstvo